

See discussions, stats, and author profiles for this publication at: <https://www.researchgate.net/publication/335970743>

Διαφοροδιάγνωση στη Λογοθεραπεία

Conference Paper · October 2019

CITATIONS

0

READS

829

Some of the authors of this publication are also working on these related projects:

WS Language Features [View project](#)

Learning difficulties in children with cochlear implants [View project](#)

ISSN: 2529-1580

5ο Διεθνές Συνέδριο για την Πρώθηση της Εκπαιδευτικής Καινοτομίας

Πρακτικά Συνεδρίου **ΤΟΜΟΣ Γ**

Εργαστηριακές Παρουσιάσεις – Ηλεκτρονικά
Ανηρτημένες Ανακοινώσεις – Εκπαιδευτικά
Σενάρια

SET: 978-618-84206-5-6

ISBN: 978-618-84206-7-0

2
0
2
0

Λ
Α
Ρ
Ι
Σ
Α

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΕΝΩΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΩΘΗΣΗ ΤΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗΣ ΚΑΙΝΟΤΟΜΙΑΣ

**5^ο ΔΙΕΘΝΕΣ ΣΥΝΕΔΡΙΟ
ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΩΘΗΣΗ
ΤΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗΣ ΚΑΙΝΟΤΟΜΙΑΣ**

Λάρισα, 11 – 13 Οκτωβρίου, 2019

ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ

Επιμέλεια Πρακτικών: Χαρίλαος Τσιχουρίδης – Ε.Δι.Π. Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας
Δημήτριος Κολοκοτρώνης – Δρ. Πληροφορικής
Μαριάνθη Μπατσίλα – Συντονίστρια Εκπαιδευτικού Έργου, Θεσσαλία
Δημήτριος Λιόβας – Υπεύθυνος ΠΛΗΝΕΤ Λάρισας
Ηλίας Λιάκος – Εκπαιδευτικός Πληροφορικής
Κωνσταντίνος Σταθόπουλος – Εκπαιδευτικός Πληροφορικής
Ζήσης Καρασίμος – Εκπαιδευτικός Πληροφορικής
Γιώργος Καδιγιαννόπουλος – Δρ. Πανεπιστημίου Ιωαννίνων
Μαρία Καραβίδα – Εκπαιδευτικός Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης
Γεωργία Καρακούλα – Εκπαιδευτικός Πληροφορικής
Σοφία Κομψαρά – Εκπαιδευτικός Πληροφορικής
Όλγα Μούστου – Εκπαιδευτικός Γερμανικής Γλώσσας
Αντώνιος Πλαγεράς – Εκπαιδευτικός Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης
Φωτεινή Τριαντάρη – Εκπαιδευτικός Πληροφορικής

ISSN: 2529-1580

SET: 978-618-84206-5-6

ISBN: 978-618-84206-7-0 (τόμος Γ')

Διαφοροδιάγνωση στην Λογοθεραπεία

Μπίνος Πάρης

Λογοπαθολόγος Ph.D., Ειδικό Εκπαιδευτικό Προσωπικό, Τμήμα Αποκατάστασης,
Τεχνολογικό Πανεπιστήμιο Κύπρου
paris.binos@cut.ac.cy

Εισαγωγή

Στόχος της παρούσας εργασίας είναι να αναδειχθεί η σημασία της διαφοροδιάγνωσης στην επιστήμη της Λογοθεραπείας. Διαφοροδιάγνωση ή διαφορική διάγνωση είναι κάθε διαγνωστική διαδικασία που χρησιμοποιούμε ώστε να μπορέσουμε εν συνεχεία, να αποκλείσουμε επικοινωνιακές διαταραχές που έχουν παρόμοια συμπτώματα. Τελικός στόχος είναι να μπορέσει ο Λογοθεραπευτής να καταλήξει στην επικρατέστερη διάγνωση (Αμπατζόγλου & Τζιαρός, 2001). Πλήθος διαταραχών προξενούν καθυστέρηση στην γλωσσική ανάπτυξη. Διαταραχές όπως η παιδική απραξία λόγου, ο αυτισμός, η δυσαρθρία, η ακουστική απώλεια είναι συχνές αιτίες που προξενούν μια επικοινωνιακή διαταραχή. Η επιστήμη της Λογοθεραπείας μπορεί να παρέχει στους γονείς πληροφορίες σχετικά με την αιτία της γλωσσικής καθυστέρησης, το τι χρειάζεται πλέον να γίνει και το χρονικό διάστημα που χρειάζεται για να εφαρμοστεί ένα πρώτο πλάνο παρέμβασης.

Σώμα

Η μεγάλη δυσκολία για τους Λογοθεραπευτές εστιάζει στο γεγονός πως πλήθος διαταραχών έχουν παρόμοια συμπτώματα (Strand & McCauley, 2008). Αρχικά, τα παιδιά που προσέρχονται με κάποια παραπομπή ώστε να λάβουν υπηρεσίες Λογοθεραπείας έχουν περιορισμένες παραγωγές λόγου ή και καθόλου λόγο. Συνεπώς, κατά την αξιολόγηση ο/η ειδικός χρειάζεται όσο γίνεται περισσότερες ειδικές πληροφορίες, που παρέχονται συνήθως από τον γονέα ή και την διεπιστημονική ομάδα παρέμβασης (Βλασσοπούλου & Μύρκος, 2013). Ειδικότερα κατά την Λογοθεραπευτική παρέμβαση εστιάζουμε σε λήψη πληροφοριών στους τομείς:

- 1) ακοής,
- 2) προ- και περιγεννητικής περιόδου,
- 3) αναπτυξιακών οροσήμων,
- 4) γλωσσικής επικοινωνίας.

Ειδικότερα, για την επικοινωνία χρειάζονται πληροφορίες σχετικά με το πώς το παιδί επικοινωνεί με τους άλλους, εστιάζοντας στο επίπεδο του αντιληπτικού λεξιλογίου αλλά και το είδος/ποσότητα των παραγωγών, το είδος της μη-λεκτικής επικοινωνίας που χρησιμοποιεί (πχ. βλεμματική επαφή), την ικανότητα κατονομασίας αντικειμένων και εικόνων και τέλος την χρήση σταθμισμένων εργαλείων. Τα τεστ αυτά παρέχουν στον ειδικό την δυνατότητα σύγκρισης της επίδοσης του συγκεκριμένου παιδιού με εκείνου του μέσου όρου (Μ.Ο.) της αντίστοιχης χρονολογικής ηλικίας παιδιών τυπικής ανάπτυξης. Ο/Η ειδικός θα έχει έτσι, τη δυνατότητα να λάβει εικόνα για το κατά πόσο το παιδί βρίσκεται αναπτυξιακά πιο πίσω σε ικανότητες που έπρεπε ήδη να κατέχει, δεδομένης της χρονολογικής του ηλικίας. Τη διαφοροδιάγνωση συμπληρώνουν και άλλες πληροφορίες σχετικά με τις στοματοπροσωπικές ικανότητες που έχει το παιδί. Ειδικότερα, πληροφορίες που θα συμβάλλουν στην αποκρυστάλλωση της διάγνωσης και σχετίζονται με τη στοματική κοιλότητα (μαλακή, σκληρή υπερώα-γλώσσα-δόντια-παρειές) αλλά και την κάτω γνάθο. Ελέγχεται ακόμα, η παρουσία ή μη σχιστιών ή άλλων διαφοροποιήσεων και ανατομικών ανωμαλιών, αλλά και ο ρυθμός παραγωγής διαφόρων λέξεων-στόχων. Ελέγχεται η ικανότητα του παιδιού να παράγει φωνήματα (ήχους), η διαδοχοκίνηση (πόσο γρήγορα το παιδί παράγει ήχους με την βοήθεια των κινητών αρθρωτών του) αλλά και η ύπαρξη ή μη

σιελόρροιας. Εκτός από την άμεση παρατήρηση, ο ειδικός επιστρατεύει και διαδικασίες που γίνονται με την μορφή παιχνιδιού, όπως το φύσημα ενός κεριού, η δημιουργία χαμόγελου, φιλιού, το δάγκωμα κ.ά. Σημαντικό ρόλο έχει και η μίμηση, αφού το παιδί θα προσπαθήσει να μιμηθεί κινήσεις των αρθρωτών του ειδικού, ενώ βοηθητικό εδώ ρόλο παίζει και η παρουσία ενός καθρέπτη (Καμπανάρου, 2007). Ο ειδικός τέλος, πρέπει να κάνει χρήση του επιτονισμού/προσωδία κατά την εκτέλεση ασκήσεων, ώστε να διαπιστώσει τις αλλαγές στον ρυθμό και την ένταση της φωνής του παιδιού, αλλά και το κατά πόσο μοιάζει η φωνή του με εκείνη των συνομηλίκων του.

Συμπεράσματα

Ο ειδικός, μέσα από τα ανωτέρω βήματα θα διαπιστώσει τι είναι αυτό που δυσκολεύει ιδιαίτερα το παιδί, τι παράγει με ακρίβεια και τι όχι. Ποια είναι τα λάθη του, πώς αυτά ταξινομούνται και ποιες κινήσεις των αρθρωτών του, το δυσκολεύουν. Πρόκειται για λάθη αρθρωτικά ή φωνολογικά?

Η αξιολόγηση των επικοινωνιακών ικανοτήτων, μέσα από την Λογοθεραπεία, συμβάλλει τα μέγιστα στην διαφοροδιάγνωση μιας διαταραχής επικοινωνίας. Οι επικοινωνιακές διαταραχές συνήθως παρουσιάζουν συννοσηρότητα με άλλες διαταραχές και για το λόγο αυτό, ο ρόλος της διεπιστημονικής ομάδας είναι καθοριστικός. Ο Λογοθεραπευτής, ως μέλος της ομάδας αποκατάστασης θα μπορέσει μέσα από την διαδικασία της διαφοροδιάγνωσης να εξακριβώσει και το πώς οι συγκεκριμένες δυσκολίες ενός παιδιού, το επηρεάζουν στην καθημερινότητά του. Πώς αντιδρά όταν έχει τόσες εμπειρίες επικοινωνιακής κατάρρευσης, αφού το μεταβιβαζόμενο μήνυμα δεν φτάνει στον συνομιλητή ή όταν φτάνει είναι διαταραγμένο και άρα μη κατανοητό. Ποιες στρατηγικές έχει αναπτύξει προκειμένου να ξεπεράσει την αδυναμία αυτή, ώστε να βελτιώσει την καταληπτότητα του λόγου του. Όλα τα ανωτέρω αποτελούν σημαντικά κλινικά ερωτήματα στα οποία η διαφοροδιάγνωση μπορεί να προσφέρει απαντήσεις, εξ ου και η σημασία της για ειδικούς και γονείς.

Αναφορές

Strand, E., & McCauley, R. (2008). Differential diagnosis of severe speech impairment in young children. *The ASHA Leader*, 13(10): 10-13. doi.org/10.1044/leader.FTR1.13102008.10

Αμπατζόγλου, Γ., & Τζιαρός, Γ. (2001). Εγκυκλοπαιδικός Οδηγός: *Λογοθεραπεία Λογοπεδική* [Z3]. Θεσσαλονίκη: Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας, προσπελάστηκε 18 Ιουνίου 2019, από http://www.greek-language.gr/greekLang/studies/guide/thema_g3/index.html

Βλασσοπούλου, Μ., & Μύρκος, Β. (2013). *Λογοθεραπεία-Διεπιστημονική Θεώρηση*. Αθήνα: Εκδ.Βήτα.

Καμπανάρου, Μ. (2007). *Διαγνωστικά θέματα Λογοθεραπείας*. Περιστέρι: Εκδ. Έλλην.